

Pascal Brissy

Mehdi Doigts

Tabloul misterios

Prietenilor noștri librari, bibliotecari și scriitori, care au grijă de poveștile noastre, ca ele să poată fi împărtășite.

P. B.

Tuturor celor dezamăgiți că nu s-au regăsit în dedicațiile volumelor anterioare.

M. D.

Capitolul 1

Pana de inspirație

Sunt îngrijorat. Atât cât poate fi cineva când este devotat unui stăpân. Din păcate, al meu nu mai are chef de nimic! Sunt deja câteva zile de când nu a mai ieșit din atelier, și nu fiindcă ar lucra...

Nu, maestrul Leonardo da Vinci, geniu, pictor și inventator de meserie, e cu moralul la pământ! Privirea lui este goală și oftează din orice. Este într-o pană de inspirație.

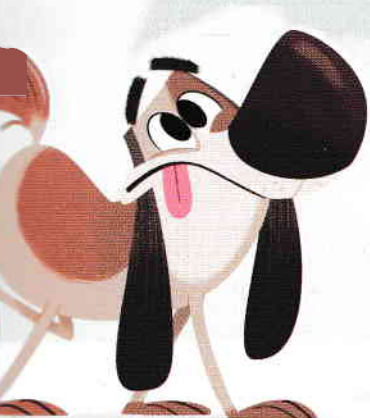
Am încercat să-i atrag atenția făcând pozne pe preșul de la intrare. Am ros chiar și piciorul unui șevalet!

Eșec total! Abia dacă m-a privit.
Din obișnuință, nu a ezitat să țipe:

– Bandit, ești cel mai rău câine din toată Italia!

Sfinte oscior! Aproape că-mi pare rău că nu sunt certat!

Gata, ies afară! Trebuie să găsesc ceva care să-i ridice moralul. Dacă nu, barba lui va albi de tot.

Străzile din Florența forfotesc de lume.
Mă îndrept spre piața de condimente.

„Hei, miroase a cârnați!”

Trebuie să mă credeți: când cauți ceva
palpitant, te-apucă foamea! Stomacul meu
chiorăie ca să-mi amintească asta.

Mă apropii de taraba măcelarului.
Din păcate, nu știu să vorbesc limba
oamenilor, așa că scâncesc politicoș,
ca să stârnesc mila vânzătorului.

Din păcate, măcelarul nu pare
să înțeleagă.

– Marș! Dispari din fața mea, potaie!
Sunt veșnic neînțeles.

Mă retrag sub privirea lui amenințătoare,
dar nu mă dau bătut.

Un cârnat atârnă la câțiva metri de mine...
Și haț! Îl prind din zbor.

